

Evangelis. S. Clement Bisbe de Anzira estigué prés vint y vuit anys, y solia repetir en la sua presó unas paraulas de S. Pau, que son las següents: «Una tribulació momentánea es sementera de una gloria eterna.» La gran Patrona de Vm. Sta. Cecilia, diu la sua vida, que passabal temps de la presó, cantant alabansas al Señor: y la Venerable Anna de Jesus companiera de la Sta. Mare Teresa, després de llarga presó en Madrid isqué tant contenta dels treballs, que digué non habia tingut encara per desajunarse. Assó dich á Vm. y á la Sra. Doña Anna, pera que en mitg de aqueixa presó (si bé espero que prest ha de parar en llibertat) tingan devant de sos ulls dos Santas de son nom, pera exemple y consuelo.—Dels dos difunts, si bé Vm. ha tingut molt que plorar per lo passat; alegres Señora mia per lo present. No vulla plorar als vius entre los morts; perque espero en la infinita misericordia de Déu que ja viuhén y reinan en aquella regió dels vivents que may moren: perque tanta penitencia del dos, tantas llágrimas, tanta devoció, tanta resignació, no era obra de la naturalesa sino de una molt poderosa gracia; y tanta gracia era pronostich de una colmada y apres jurada gloria. A mes de axó se han fet moltissims sufragis: yo per ordre dels caballers distribuí de mas mans algunas 180 ll.^s pera missas: y com al morir se men portaren totalment lo cor y la afició, cada dia los ofresch las obras encara que remissas: Moltas ánimas fervorosas de esta ciutat així Seculars com Religiosos han oferit missas, comunions, penitencias etc. per si acás estiguessen en purgatori. Al fi Señora mia torno á dir y á repetir, que considero al dos difunts ab una nova vida que may se acaba. Y axí ya que en ells cessaren las tristesas y agonias, cesse en Vm. lo plant y las llágrimas: que en parar la causa ha de parar lo efecte. Tinch pera mi que si en lo Cel fossen capaces de sentiment nol tindrian de la pena passada, sino de no haber patit mes pera meréxer mes. Per tant suplich ab tot lo afecte possible á Vm. y á la Señora Doña Anna què posen interrupció, ó donen un poquet de vado á las penas: que després de nit tan llarga es rahó se seguésca dia de la serenitat. No escrich apart á la Sra. Doña Anna, perque com Vms. dos son tan unidas en la afició, y tan germanas en las penas; la carta escrita á la una juntament va á la altra. Lo Sr. per la sua infinita clemencia se digne consolar á Vms. com moltas ánimas justas loy demanan; y ya que en la creu nos alcanza á tots la llibertat eterna, vulla donar ara á Vms. la llibertat temporal que yo desitjo, ils conserve en la sua amistat y gracia. De Vich y Jul. 21 1652.—Pere Lassus de la Compañía de Jesus.